

Onor Biblioteca Palatului
Cultural

Arad.

Redacția și Administrația:
ARAD, Str. Românilui No. 6.
Telefon 156.3 LEI
ExemplarulORGAN POLITIC SI DE INFORMATIUNI
Apare Joia și DuminicaABONAMENTE:
Un an, lei 400 — sease luni, lei 250 — trei luni
lei 150. Pentru autorități și întreprinderi par-
ticulare 1000 lei anual, — sease luni, lei 600. —3 LEI
Exemplarul

Ordebului

In pragul vremilor nouă

Arad 30 Iunie

Ca o ironie a evenimentelor la adresa acelora care faceau o apere între fostul regim liberal și noua guvernare care începea, se profilează pe orizontul politicei românești determinantele morale ale marelui discurs — mare prin probitatea politică cel insuflătoare — rostit de dl general Averescu la întrunirea majorității parlamentare.

Vorbirea șefului guvernului nu s'a redus la obiceiurile recomandării făcute partizanilor din parlament pentru ajungerea căt mai degrabă la realizarea unui program de guvernământ în cursul sesiunii parlamentare. Ea fixează elementele de toteaduna ale metodelor prin care se poate deschide calea unor realizări labioase în opera de consolidare și de propriașire a statului român.

Mai mult: discursul dlui general Averescu — în opoziție cu cele vorbite la întrunirile, tînute în acelaș timp, ale parlamentarilor opoziției și în cari s'a validat din nou vechiul sistem al sabotării lucrărilor parlamentare prin scandaluri obstrucționiste — este în sine, un gest revoluționar îndreptat împotriva moravurilor politice în vigoare azi și o puternică sfidăre a zidurilor la adăpostul cărora se lăfăesc în voie „afacerile” și „clientela electorală”. Înțeleptele și — mai ales — curagioasele argumentații și concluziuni ale sefului partidului poporului constituiesc catechismul politic al vremilor noui.

Nimeni până azi, nici-un conducător politic, nu s'a găsit să evidențieze adevarul că o schimbare așa de radicală a regimului electoral devenit deodată, din sistemul censitar al celor trei colegii care constituia o parodie a vieții constituționale, cea mai democratică aplicare a sufragiului universal, impunere neapărătă a prefacerei tot așa de radicală a practicelor politice moștenite dela vechiul regim. Subsistă până azi anomalia că aplicăm regimul votului universal cu mijloacele întrebujintă odinioară de către cei pentru cari probitatea politică era numai o formulă declamatorie. Si poate că situația aceasta a fost piedică cea mai mare care s'a pus de-a curmezișul unei mai repezi normalizări a vieții politice dela noi. Nici un alt șef de partid — ne referim în special la „marele” partid al „experiențelor” și al „competențelor”... liberale — n'a ținut să recu-

A. Bran

INSENĂRI DE OZI In marginea unui discurs

Problema invățământului se pune azi în discuție, ca un ansamblu de chestiuni, care cer o soluție urgentă și mai ales folositoare. Aici în Arad o punem un om al școalei în înțelesul sufletesc al cuvântului. Directorul liceului „Moise Nicăoră” din localitate, d. Ascaniu Crișan în discursul rostit la încheierea anului școlar, a luminat problema pe toate fețele ei, indicând între altele necesitatea stabilirii unui contact sufletesc permanent între școală și părinții elevilor. În acest înțeles pledează fragmentul publicat în foiletonul din numărul trecut.

Am urmărit cu interes deosebit acest discurs incisiv, și concentrat, străbătut de un suflu de idealitate care ne înțelegează pe omul catedrei legat de școala sa și de soarta ei, cu însuș rostul său, îndeplinind o misiune.

Privind chestiunile dintr'un punct de vedere mai amplu, acel al instituționii educative ca factor social, vom sublinia constatarea dlui director că foarte justă, în cadrul strict pedagogic. Interesul părinților este într'adevăr să mențe o legătură directă și de fiecare zi cu educatorii copiilor. Chestiunea însă nu se limitează aici. Școala nu e numai a profesorilor și elevilor, și nu e numai a părinților. Ea interesează viitorul neamului intreg, nu numai până la adevarul că victoriile ce dau soldați și le căstigă dascăli prim ceeace suflet și virtute au și înfiltrat în cetățeni. Peste acest adevar școala e pentru toate timpurile un nucleu radiator de energii creative. E trunchiul din care se ramifică viața socială în care cea mai mică parte își trage seva dela viața culturală și civilizației pentru popoarele din toate timpurile.

Dar căci sunt conduși de acest adevar? Cine se interesează de școala dintre acei care nu au copii acolo, și căci dintre contemporani își pun vre-o problemă de pedagogie pentru că s'ă deslegă? Căci bănuiesc în copil elementul cel mai de preț al vieții, și căci îi urmăresc soarta dincolo de sentimentul patern cu grijă numai de binele obștesc?

Si fără aceasta nu vedem

soluția problemei. E necesară o situație a chestiunii din teren strict pedagogic, în domeniul vast al preocupărilor de ordin general. E nevoie ca opinia publică să îmbrățișeze problema în totalitatea ei, dându-se seamă, că acuta criză

a școalei e mai gravă decât nevoia stabilizării leului, care nu atinge decât interes imediate și efemere, pe cată vreme împasul în care se găsește invățământul de toate gradele săpa la temelii și pune în joc viitorul.

Provocările bulgărești continuă

Meetinguri impozante cu acuzații fantaziste

Am vorbit, în mai multe rânduri, în coloanele acestui ziar, de campania provocătoare, pe care o duc de către vreme Bulgaria, contra noastră. Am afirmat în ultimul articol că aceste război sunt rezultanta colonizării Dobrogei noi, cu elementul macedonean român, fapt pe care îl confirmă o moțiune, votată cu ocazia unui meeting tînuit în localitatea Provala și de unde am putut ceta urmatoarele rânduri:

„Tratatele internaționale încheiate după război, au înlanțuit jumătate din poporul bulgar în lanțuri grele de sclavie; că adevaratele minorități din acele regiuni sunt, de fapt, români, sărbii și greci, dar cu toate acestea injurii, pe care a fost clădit tratatul dela Neuilly, tratatul acesta prevede unele garanții și drepturi minimale, populaționi bulgare; că în fiecare zi, suntem îngroziti și revoltati de comunicările din ce în ce mai grozave, privitoare la masacrele în masă, la atrocitățile, la internările, la răpirile și la teroarea nemaiopomenită, săvârșite de șoanelor oficiale și neoficiale ale autoritaților române, împotriva fraților nostri din Dobrogea, cu scopul de a provoca părăsirea acestor provincii de bulgari și înlăuirea ei cu tot soiul de emigranti și derbedei”.

Acel tot soi de emigranți și derbedei, vizează pe emigranții români macedoneni, pe care guvernul de azi a luat frumoasa inițiativă să-i colonizeze la hotarele bulgărești.

Acesta este adevaratul rost al provocărilor bulgărești, provocări de care Bulgaria oficială este dovedită ca complice, deoarece meetingurile, din ultimul timp, au fost aranjate de mai multe societăți, pretinse culturale — printre care și una Dobrogea — și care au primit, nu de mult, un imprumut de trei miliarde leva, dela societatea centrală culturală din Sofia.

Dacă guvernul bulgar crede că se poate aștepta dela prietenia României, cu astfel de atitudini echivoce, apoi prea ne crede bal-

— an

Ungaria condusă de ardeleni

Vorbind la un banchet, primul-ministrul Bethlen a făcut următoarele declarații politice: „Trăim într'o epocă de tranziție, în care nimenei nu poate prevedea viitorul. Stîm însă un lucru: trebuie să facem în această țară puternică și independentă, căci aceasta este singura garanție a viitorului maghiar. Dacă se spune că aici guvernează ardeleni, eu răspund că principelui Carol cu soția sa. Zilele acestea, principesa Elena va sosi incognito la Paris spre a se întâlni cu principale Carol. La București se crede că această călătorie va provoca împăcareană soților. Pe de altă parte, regele Ferdinand se va întâlni, se spune, cu fiul său într'o stație balneară franceză pe la sfârșitul lui luna, ca să se implice cu el.

O faptă frumoasă a românilor din America

Citim în ziarul „Frăția” care apare în Orăștie, următoarele:

O veste scurtă ne aduce la cunoștință că zilele trecute, români, frații noștri de acolo au și plătit 20 mii dolari din datorile de războiu ce le avem acolo.

Frații nostri din America, văzând în ce strămoare se află România noastră, au hotărât mai anul trecut, luând pilda Italiei, să fie și ei cu ceva de folos țărui românești.

Au hotărât acești oameni cu suflet bun și cinstit, ca să adune bani între ei, unul dela altul, spre a plăti din datorile noastre ce le avem față de America.

Cuvântul trup s'a făcut!

Si prin învălăsugul de larmi și certe de aici din țară, iată, ne-a sosit pilda care ne va deschide tuturor ochii spre a ști care ne este calea cea bună de urmat.

Ce să faci?

Sunt unii care strigă mai puțin: Săriți cu dragoste și ajutor; dar eu atât mai ușor: „Avem pari și avem săcure!”

Principale Carol se va înapoia?

„Le Matin” publică următoarea comunicare primittă din Viena cu data de 21 lunie.

„După o stire publicată de „Allgemeine Zeitung”, o reconciliere generală va aduce încurând peceata în sănul familiei regale române și fiul risipitor se va înapoia lângă ai săi.

Acum câteva săptămâni, generalul Condeescu a fost la Paris. Scopul misiunei sale era tinut secret: după toate apărantele, venise să pue la cale împăcarea principelui Carol cu soția sa. Zilele acestea, principesa Elena va sosi incognito la Paris spre a se întâlni cu principale Carol. La București se crede că această călătorie va provoca împăcareană soților.

Pe de altă parte, regele Ferdinand se va întâlni, se spune, cu fiul său într'o stație balneară franceză pe la sfârșitul lui luna, ca să se implice cu el.

ei ochi și zâmbea, iar eu simteam toate curentele străbatându-mi trupul și priveam buimăci nău-

— Ei, spune, Luțule, spune!

As fi voit atunci să-mi dea Dumnezeu glas supra-omenesc, să-i spun tot ce aveam pe înțimă, dar, parță mi se incăștase dintr-odată limba, iar căt despre curaj...

Pe Valeria o bufni răsul.

— Ti-e frică Luțule, aşa-i? Vreai să-mi spui că mă iubești, hai?

— Așa-i, Valerio, — i-am răspuns — și m'am făcut vorbări dintr-odată, — dar iubirea mea e atât de mare, căt nu aflu cuvinete să...

— Iți spun eu. Cu tot focul celor nouăsprezece ani ai tăi, aşa-i?

— Nu se poate măsura acest foc, i-am răspuns tremurând.

— Nu tremura, îmi zise. Te iubesc și eu, cu tot focul celor douăzeci de ani ai mei, căci sunt... cu un an mai mare ca tine...

— Am să-i spun ceva, Valeria! Aceasta era să fie preludiul... „declarăției”.

Valeria mă privea cu frumosii

Si am ajuns la... Dunărinca

— Du-te sărătu pe Valeria!

Si se ducea. Dar era prea intelligentă copila asta. Se prefacea mai întâi că și-a scăpat ceva sub masa și abia după câteva clipe de căutare se rezipa la sora-să și o sărătu. Apoi venea la mine iârăș, cu ocolisuri, dar, destul de repede ca să fie sărătu... proaspăt.

Valeria n'a observat ori să prefață că nu observea până cătrăstăriștilor întâlnirilor noastre. Atunci Bubița numai cu violență și furie mai putea să-și plătească Zaharițale multe ce-i duecam. Valeria zâmbi și eu eram fericit: să'u rărit sărătările, adevarat, dar și am că ea pricepe.

Si am ajuns la... Dunărinca

— Du-te sărătu pe Valeria!

Era o Duminică frumoasă de primăvară. Ne plimbam prin grădina popii ducând pe Bubița de mâni între noi. Bubița îmi părea ca un conduct, care purta curențul dela inimă mea la a ei. Am zis de-o dată:

— Am să-i spun ceva, Valeria!

— Aceasta era să fie preludiul...

„declarăției”.

— De-aci încoollo știam ce să fac.

Mișcarea Culturală

Jurnal

Am lăsat în urmă schela fumurie-a gărei, ca să înceapă
Jocu-amețitor al zări și-al câmpiei cu cirezi de boi
Paralel cu linia de fer, pe-un curs de apă,
A călătorit și soarele de-un timp cu noi.

Am ritmat un vers în ritmul sacadatului antran;
Spre cabină strămtă se jucau cristale de lumini
Și într-o gară mică, rătăcită printre pini,
Am sorbit ozon amestecat cu fum de tren.

Munți cu frunțile cărunte
— Uriași, ce într-o râna stau cu spetele în soare —
S'au urât, spre noi ca să coboare
Sîntr-o clipă spintecărăm pântecele unui munte.

Două drumuri am zărit, în două ceasuri:
Unul șerpind în soare, altul: plăie și noroi
Si în ciuda-ătător telegrafice popasuri,
Cu tristețe, mi-aruncă privirile prin geam, 'napoi.

O, accelerata lor succesiune pe retină!
Aș fi vrut, descins din tren prin zări sorii,
Sufletul să-mi plimb agale pe la orifice tulpiță...
Ci-am parcurs o țară, dintr'un ungher până 'ntr'altul, într'o zi.

C. I. ȘICLOVANU

Comemorarea lui Mihail Eminescu

Duminică dimineață s'a facut comemorarea a 37 de ani dela moartea poetului.

Inca dela ora 9 au inceput să sosească în parcul Carol delegații diferitelor societăți culturale cu drapele și coroane de flori naturale, precum și numeroși intelectuali, admiratori ai nemuritoarei opere a poetului.

La ora 10 s'a format un coroegiu impunător, care a pornit spre cimitirul Bellu.

La mormântul de cu vreme ardeau lumânări. Prin îngrăjirea sufletelor pioase mormântul fusese împodobit cu flori.

Pelerinii sosind aici, au luat loc pe aleile din jurul mormântului și episcopul Comșa al Ardealului a oficiat parastasul.

Au depus coroane și jerbe de flori naturale: „Soc. scriitorilor române, soc. scriitorilor române, soc. scriitorilor maghiari „Andrei Ady”, soc. „Eminescu” din com. Principele Carol, Sindicatul ziaristiilor, „Uniunea ziaristilor profesioniști, „Generală” funcționarilor comerciali, „Centrul studențesc bucureștean”, soc. studenților macedo-români, căminul cultural „Principele Carol”, etc.

Cuvântările

După terminarea serviciului divin d. generel TR. MOȘOIU, președintele comitetului a jinut prima cuvântare spusând:

Se impinses 37 de ani dela moartea celui care a sintetizat năzuințele spre idealurile cele mai înalte ale românilor de pretutindeni: Mihail Eminescu.

Gânduri de pioasă aducere-aminte și de recunoștință ne-au adus astăzi la locașul de veci al mareului poet.

S'a scurs aproape patru decenii dela moartea lui Eminescu și se părea că indiferența acoperă cu vîlui uitării aducerea-aminte și cinstirea memoriei poetului. A lipsit atât inițiativa oficială, cât și cea particulară pentru înșapuirea unui monument în Capitală țării. Abia în toamna anului 1924, tinerii grupați în jurul cercului

literar „Gândirea”, cărora le aduc omagiale mele de recunoștință, au luat inițiativa ridicării monumentului, propunându-mi mie președinția comitetului.

Au luat cu placere această sarcină, fiind siguri că voi fi ajutat la îndeplinire de întreaga suflare românească.

Ridicându-un monument în Capitală, durău un altar al cultului recunoștinței, față de cel mai mare geniu al neamului.

Cuvântarea d-lui ministrul V. Goldiș

Comemorarea lui Eminescu este un prilej de aducere-aminte de cel mai mare geniu al neamului nostru.

Eminescu, prin gândirea lui finală și simțirea adâncă, redată într-o formă impecabilă, a pătruns în taina universalității, asezându-ne cu vrednicie în rândul omenirii civilizate.

Aven datoria sacră să-i eternizeză memoria, prin ridicarea de monumente. Generațiile viitoare trebuie să găsească în doctrina lui, sămburele celui mai curat idealism.

Atât guvernul că și societatea trebuie să contribue la ridicarea a căt mai multe monumente, pentru ca imaginea poetului să fie răspândită în toate unghiurile țării.

D. Prof. A. C. Cuza a vorbit în numele celor care l-au cunoscut de aproape pe Eminescu.

Cuvântarea d-lui ministrul Lupaș

D. ministrul I. Lupaș, membru al Academiei române, începe cu cuvântele apostolului Pavel:

„Aduceți vă aminte de mai marii, ta a căror fapte privind, să le urmați, credință”.

Printre bărbății cei mai de seamă ai neamului, Eminescu este cel mai mare. Perfectiunea cugețării și simțirii sale, îmbrăcată în cel mai minunat vers, precum și scrierile său cotidian, rămân pilde pentru noi, de ce înseamnă arta scrierii.

Bubița, sărută pe nenisorul de către ori vrei!

O săptămână întreagă m'am gândit la întâmplarea asta și rând pe rând... i-am pătruns misterul. Îmi reaminteam toate cuvintele Valeriei și simțeam cum scad din ce în ce fiorii ultimelor sărutări.

— Valeria mă iubește întrădevar, — îmi ziceam — primirea ce-mi făcea a fost întotdeauna sinceră și iubirea ei e adevărată iubire, dar nu iubirea aceea sfântă, dumnezeiască ce o aștepțe eu că... o iubire de soră, iubirea unei fete cu un an mai mare ca mine.

Nu m'am mai dus la Măgura, iar peste trei luni Valeria... s'a măritat. În ziua nunții eram departe, departe și am plâns: lacrimile acele, de atunci nu le am mai vărsat nici-o dată. Astfel de lacrimi varsă ochii omului numai la vîrstă de nouăsprezece ani.

— Si acum iată-mă în acelaș tren cu Bubița și... în acelaș compartment. O privesc din cînd în cînd pe fură apoi închid

ochii și... și în multă vreme închiși... Ascult con vorbirea ei cu odoamnă care șadeau ea alături și glasul pare că-i a Valeriei de pe vremuri.

La o gară se oprește trenul și vin călători noui: între ei un băiat de liceu, cu chipul dat pe ceafă.

— Ah, Domnișoară Leontină, ești aici? — întrebă pe Bubiță și... și strâng mâinile.

— Lume schimbătă! — îmi zic. Acum »Bubiță“ nu mai există, ci numai... domnișoara Leontină. Dar oare »Luțu“ de pe vremuri, unde-i?

M'ami convins repede, că... nu mai există nici el. Deteră în povesti și credeai... că-s două gramofone, amândoi. Printre multele fleacuri, liceanul meu stăcurea mereu aluzii amoroase, pe care »Luțu“ de pe vremuri n'ar fi îndrăznit să le spună Valeriei. Ar fi fost o profanare...

— Lume schimbătă! — mi-am zis din nou și îmi venia să-l învidiez pe fericitul licean.

Nouă, celor cari am fost în robie, scrierile lui ne-au adus nădejdea măngăitoare a întregirii neamului.

Fapta comitetului e morătă, creștinăscă și națională, meritând toate omagiile.

D. Mircea Rădulescu, a vorbit din partea „Soc. scriitorilor români“, spunând:

Dacă oamenii politici sunt cei cari prevad împrejurările istorice, prieleice pentru dezvoltarea vieții unui popor, scriitorii sunt aceia cari pregețesc în mod latent sufletele pentru marile evenimente naționale.

La noi scriitorii au fost juriștii constițieni naționale.

Eminescu a încheiat într-o formulă neperitoare marele vis românesc:

„Dela Nistru până la Tisa!“ zugrăuind conștiința națională și făcând-o pururea treză.

Dacă misiunea scriitorului nostru în trecut a fost să pregătească și să deschepă o conștiință națională pentru înșăpătirea marelui vis românesc, rostul scriitorului de azi este de o tot așa de mare însemnatate.

El trebuie să înțeleagă sensul vremiei și să cunoască adâncul vremiei în care trăește.

El trebuie să se ridice până la înălțimea vremurilor acestei luminițe încă de razele săngerătoare ale epopeei, și alături de soldatul care să jefișeze să așeze o țară în hotarele etnică. Datoria scriitorului este să ducă mai departe opera începătoare prin ofranda săngelui și ca factor de cultură apostolat să provadăuiască pentru înfrățirea sufletelor românești, pentru cimentarea și realizarea deplină a unității naționale.

D. Zoltan Franyó, președintele soc. „Andrei Ady“ a spus:

„Am venit aici în numele societății „Andrei Ady“, a scriitorilor progresești maghiari din România-Mare, ca, în semn de omagiu, pe care-l simțim față de cel mai mare poet al patriei, aici în al 37-lea an de doliu să putem depune și noi modesta noastră co-roană pe scumpul lui mormânt.

Cu prilejul aniversării morții lui Eminescu, de o amintire atât de tragică, dorim a demonstra, că politica păcătoasă din trecut înzadară a pus față în față, ca vîrjamașele cele două popoare, care au fost unite veacuri de-a rândul, de către istorie, pentru că în focul urșii au fost din nou unite aceste două popoare, între care violența politică a voit să apeze o prăpastie de ură. Parțea răsună cu bucurie corul minunat a celor două popoare; la melodia melancolică a doinelor răspunde ecoul străbun al baladelor săcusești, rotunjoara cuvântului maghiar, cu iubire se îmbrășează cu iederea proaspătă a limbii române.

Si atât aici, că și acolo, doi mari morți, două umbre nemuritoare stau ca pașă acestei fraternități.

In acest moment își dau mâna doi poeți străini de limbă, însă înrudiți în soartă, iar noi aici înaintea mormântului facem juhământ, strigând, ca să audă tota lumea: că Voi, națiunea lui Eminescu și Noi poporul lui Andrei Ady suntem frați buni. Si până când vom putea lupta cu conștiul, cu cuvântul și cu fapta, nu va fi nici Dumnezeu. nici iad, care să ne poată separa.

D. dr. Gara Erno, în numele sindicatului ziaristilor minoritari

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!“

Cum mergeam amândoi, unul lângă altul, vine odată pe la spate un alt bolnav d'acolo, unu furiș, care a fost director sau profesor de liceu la Craiova și, pe la spate, îi dă lui Eminescu în cap cu o cărimidă pe care o avea în mână. Eminescu, lovit după ureche, a cazut jos cu osul capului sfărâmat și cu săngele sărindu-i pe haine, spunându-mi: „Deșteaptă-te, Române!

Expoziția școalei de ucenici și ucenice.

Scoala, sau mai bine zis „Căminul de ucenici și ucenice”, de sub conducerea dlui Drădăan și-a deschis în ziua de 27 Iunie c. o interesantă expoziție — tot de specialitate — în localul școalei medii „Iosif Vulcan” din localitate.

Din numeroasele secțiuni, se ridică deasupra tuturor două secțiuni și anunțe: secția croitorie, cu 600 (șase sute) de elevi, de sub conducerea dnei Olga Demeter și secția de tâmplărie cu 400 patru sute) de elevi, de sub conducerea dlui Nini Avram.

In secția de croitorie, dnei Olga Demeter, amintind frumusele lucrări de specialitate și frumos armozizate în compoziție. Dsa deosebită un desvoltat gust artistic și-o minunată pricere în instruirea elevelor ce le conduce.

De remarcat: frumoase berne, perdele luate în file, costume de păpuși, etc.

In secția atelierului de tâmplărie, s-au putut vedea căteva puțin un exemplar din ce cuprinde această ramură. De remarcat: frumoase casete dintre care una ornamentată cu o artistică sculptură în lemn. Restul secțiunii prezintă și ele o importanță destul de mare, în special pentru cei amatori de și cum se execută lucrările de o absolută precizie.

— an —

Devizele și valuta

Radom, 30 Iunie 1926.

BURSA:

Burză:		Deschideres Inchideres
Berlin	—	122,95 123.—
Amsterdam	—	207,50 207,55
New-York	—	516,45 516,50
Londra	—	2513,75 2513,50
Paris	—	1485,— 1490,—
Milano	—	1880,—
Viena	—	1529,50 1529,50
Budapesta	—	72,30 72,30
Belgrad	—	914,50 914,50
București	—	235,—
Varșovia	—	40,—
Viena	—	73,10 73,10

Cursul devizelor București:

pe ziua de 30 Iunie 1926.

Cerute:

Cerute		Oferite
Paris	—	6,55
Berlin	—	53,50
Londra	—	1091,—
New-York	—	223,—
Italia	—	8,20
Sveta	—	43,50
Viena	—	31,80
Praga	—	6,60
Budapesta	—	31,75

Valute:

Cerute		Oferite
Vapoleon	—	850,—
Harcă	—	52,—
Svețieni	—	42,—
Eva	—	160,—
Ire otomane	—	115,—
Terline	—	1080,—
Francezi	—	680,—
Italieni	—	800,—
Drachme	—	275
Ninari	—	3,80
Dolari	—	220,—

DIRECȚIUNEA UZINELOR de GAZ

a orașului Arad.

Se află în situația plăcută, ca să servească On, public cu gaz de calitate înaltă, cu a cărui ajutor putem ca în timpul de pace ieftin a lumina, încălzii, pregăti mâncăruri, a cărui rufe și a ne scăldă. Instalații necesare și montările le execuțăm pe rate și pe prețuri de regie.

Uzinele Comunale Secția gaz aerian:

Arad, Str. Mucu Scevola 9, 11, 13. — Telefon: 27, 25, 16.

Biroul uzinelor

din str. Eminescu No. 4, stă la dispoziția On. public în ce privește comenzi etc.

Serbarea de sfârșit de an la școala normală de fete

In ziua de Marți 29 Iunie, școala normală de învățătoare din locuință și-a deschis în ziua de 27 Iunie c. o interesantă expoziție — tot de specialitate — în localul școalei medii „Iosif Vulcan” din localitate.

Din numeroasele secțiuni, se ridică deasupra tuturor două secțiuni și anunțe: secția croitorie, cu 600 (șase sute) de elevi, de sub conducerea dnei Olga Demeter.

Secția de tâmplărie cu 400

patru sute) de elevi, de sub conducerea dlui Nini Avram.

In secția de croitorie, dnei Olga Demeter, amintind frumusele lucrări de specialitate și frumos armozizate în compoziție. Dsa deosebită un desvoltat gust artistic și-o minunată pricere în instruirea elevelor ce le conduce.

De remarcat: frumoase berne, perdele luate în file, costume de păpuși, etc.

In secția atelierului de tâmplărie, s-au putut vedea căteva puțin un exemplar din ce cuprinde această ramură. De remarcat: frumoase casete dintre care una ornamentată cu o artistică sculptură în lemn. Restul secțiunii prezintă și ele o importanță destul de mare, în special pentru cei amatori de și cum se execută lucrările de o absolută precizie.

Toate cuvintele de laudă, întrigul corp profesoral, care în urma celor văzute — au dat dovada că în această școală fiecare își îndeplinește cu toată rigurozitatea executarea unui program bine ales.

— Rep —

316—1926

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 17 Iulie 1926 ora 8. a. m. se va întine licitație publică în localul notarului din Petriș pentru a da în înțreprindere construcția unui gard de sărmă împrejurul casei comunale ai comunei Petriș conform cu Art. 72—80 din legea contabilității publice.

Suma preliminată este Lei 53421.

Petriș, la 24 Iunie 1926.

Primăria comunei Petriș.

314—1926

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 17 Iulie 1926, ora 8. a. m. în localul notarului se va întine licitație publică pentru darea în intreprindere construirea unui pod din piatră peste râul ce curge în comuna Petriș — conform cu Art. 72—80 din legea contabilității publice.

Suma preliminată este Lei 20.000.

Petriș, la 24 Iunie 1926.

Primăria comunei Petriș.

No. 505—1926 din 17 Iunie 1926.

**Militare
Nouile soldi pentru ofițeri**

La ministerul de război se lucrează la sporirea soldelor ofițerilor.

Sau stabilit, în principiu, următoare sporuri:

Sublocotenent: 6.800 lei; locotenent: 7.534 lei, capitan: 9.887,36 lei, major: 12.485,40 lei, locot. colonel: 16.126,85 lei, colonel: 20.483,90 lei, general de brigadă: 27.752,20 lei, general de divizie: 33.574,95 lei, general de corp de armată: 38.775,65 lei.

Se studiază acum data când urmează să se acorde aceste sporuri și repartizarea lor la ofițeri.

In conformitate cu ordinul No. 2364 din 25 Iunie a. c. al Ministerului de Rasboi.

Se aduce la cunoștință celor interesați că Decizia ministerială Nr. 501—926, relativ la examenele de admitere în liceele Militare pentru anul școlar 1926—1927 se găsește la Comendurea Pieței Arad, și se poate vedea în fiecare zi de lucru dela ora 8—12 și 16—18.

Comandantul Pieței Arad.

P. Mitulescu.

Ofițerii de rezervă notați mai jos sunt rugați a comunica de urgență Regimentul 93 Infanterie în Arad adresa ultimului domiciliu ce au pentru a li se trimite ordine:

1. Capitan Stănescu Emil
2. Capitan Pop Teodor
3. Căpitan Crișan Aurel
4. Locot. Bodea Teodor
5. Locot. Sfîrbește Gheorghe
6. Sub Loc. Teodoriciu Gh.
7. Ad. Sub Lt. Dragomirescu C-tin
8. Sub Lt. Vorțian Mihai
9. Sub Lt. Marcu Ioan
10. Sub Lt. Bancu Vasile
11. Sub Locot. Stoinescu Alexandru

12. Sub Lt. Martin Ioan
13. Sub Lt. Tițonea Pavel
14. Sub Lt. Ciocârcan C-tin
15. Sub Lt. Emil Teaca
16. Locot. Florescu Mitrica M. Alex.
17. Sub Lt. Tămpărianu Ioan
18. Locot. Lipciuc Ghi.
19. Mucalău Ioan
20. Locot. Mihai Mihail
21. Lt. Olteanu Nicolae
22. Lt. Niculescu Teodor
23. Lt. Vasiliu C. Gheorghe
24. Sub Locot. Boțoiu Gh.

25. Sub Locot. Baciarov Petre
26. Sub Locot. Baldi Popa Aurel
27. Sub Lt. Gherac Teofil
28. Sub Locot. Petrescu I. Petre
29. Sub Locot. Roșu Ioan
30. Locot. Melaxa Ionel
31. Locot. Ghizdăvescu I. Nicolaie
32. Preotul Bejan Ioan Nr. 45.

Reumă!

Proces-Verbal.

Luat, astăzi la sedința consiliului de administrație și comisia censorilor al obștei Sava Raicu Arad-Părneava:

Prezenți:

Dimitrie Nan mandatar, Ioan Bota mandatar, Ilie Demian censor, Dimitrie Dan censor, Sava Mihailovici censor.

Președintele Dimitrie Nan deschide ședința, salută de bineții veniți.

Ordinea zilei:

Convocarea adunării generale și incasarea aranții pe anul 1926. Având în vedere, că fiind termenul intârziat pentru convocarea adunării generale din motivul că obștenii nu și au facut datorința de achitare a aranții pe anul 1925, roagă consiliul a decide și a fixa ziua adunării generale.

Consiliul decide:

Fixează data de adunare generală pe ziua de 18 Iulie 1926 și decide în localul Casei Naționale din Arad-Părneava, la ora 8 dimineață la Comendurea Pieței Arad, și se poate vedea în fiecare zi de lucru dela ora 8—12.

Punctul 2. Consiliul de administrație decide a se incasa aranții pe data de 11 Iulie 1926, la ora 8 dimineață în Casa Națională.

Pentru motivele următoare fiind recoltă apropiată și stînd din trecut, că obștenii nu și fac datorințele de achitare a aranții consiliul este constrâns a încasa aranța înainte de recoltă. Se aproba unanim din partea consiliului.

Arad, la 27 Iunie 1926.

Mandatari:

Dimitrie Nan, Ioan Bota.

Cenzori:

Demian Ilie, Sava Mihailovici,

Dimitrie Dan.

47

Reumă!

Reumă!

50%

reducere de transporturi pentru baile Vâja de Jos din stațiiile următoare: Arad, Brașov, București, Nord, Caransebeș, Cluj, Carei-Mari, Craiova, Fogărăș, Lugoj, Oradea-Mare, Ploiești, Satu-Mare, Sibiu, Târgu-Mureș, Timișoara și Turnu-Severin. Bucătă

Tramvai electric sau Autobus?

Cam la inceputul acestei luni, comisia tehnică al Municipiului orașului a desfășurat o oferă a unei societăți locale, care cerea ca să i se concesioneze dreptul de a înființa în orașul nostru curse de autobuse, pentru circulația publică. Această societate după informațiile noastre, oferă orașului *lunar unasuntăm̄iei în venitul ei*, bă chiar spunea în oferă sa, că va retrage imediat cursele de autobuse, de pe toate arterele pe care se va lăpușni în circulație, tramvai electric.

Comisia tehnică în desfășările ei, pe motiv că orașul nu poate admite nici un fel de mijloc de comunicație, care ar întârziu înființarea tramvaiului electric, a respins oferă făcută aceasta după cum suntem informați din coloanele ziarului local „Aradi Köröly”, care după toate semnale pare a fi organul oficios al directorului Uzinelor Comunale d. Kaufmann și acelora cari se năzesc prin toate mijloacele, să fericească orașul nostru cu tramvai electric, făcut însă numai de d. Sauerpreis, chiar în condiții oneroase pentru oraș.

Ori introducerea curselor de autobuse, chiar după păreriile lui Kaufmann sunt periculoase și din punct de vedere tehnic pe de o parte, iar acest mijloc de comunicație publică sigur că ar întârziu mult înființarea tramvaiului electric, pentru că publicul nu ar mai urgă înființarea acestei instituții de vitalitate, care numai poate întârziu, având prin autobuse la dispoziție, în mod provizoriu, un mijloc de comunicație, ceva mai bun, ca și tramvaiul de astăzi, care cu bărcile lui din vremea lui Noe, constituie ceia mai urată pată al edilării orașului nostru.

Comisia tehnică, bazată pe acestea considerente, aduce hotărirea de respingerea ofertei și primește propunerea unor membri din comisie, de a abandona cu totul aceasta chestie și a relua firul tratărilor intrerupte în chestia înființării tramvaiului electric, cu societatea „Bihoreană”, reprezentată prin d. Sauerpreis.

— Până aici nimic de zis, toate bune. Mare nu este însă surprinderea, când ceteam în coloanele lui „Aradi Köröly” hosanele ce i-se aduc ofertei, ce afirmativ, ar fi primit d. Kaufmann prin o scrisoare dela d. Sauerpreis, care conform numitului ziar, se oferă să facă el cursele de autobuse, împreună cu tramvaiul electric, conform ofertei, ce încercase în toamna trecută să fie primătă de oraș, care oferă tocmai pentru că nu prevedea decât obligații oneroase pentru oraș, a fost res-

pinsă, de cei competenți și cu dragoște față de chestiunile obștești. Faptul că oferă autobuzelor prezentată de o societate locală, română a fost găsită de către d. Kaufmann periculoasă, iar atunci cînd este oferă de d. Sauerpreis, deși este oneroasă și se aduce elogii în coloanele ziarului sus zis, ne autorizează să credem că dsa și cei dela „Aradi Köröly” sunt direct interesați în această afacere.

Pentru orientarea marelui public și pentru a dovedi că oferă în chestiune a lui Sauerpreis, este adevarat oferă cu preț acru (sauerpreis) pentru oraș, și acăre foarte dulce pentru prezentator, — dăm mai jos cîteva puncte principale din contractul ce s'a prezentat și susținut de către primăria orașului nostru înaintea comisiunii constituite pentru acest scop, și care la rândul ei cum am arătat, mai sus a respins acest contract fiind periculos pentru interesele orașului.

Acest contract prevedea un program de cca 10 ani până la terminarea întregiei rețele proiectată, până atunci avea la dreptul de exploatare, orașul trebuia să-i predea materialul actual pe un preț de nimică, prin un contract tip finanțier, orașul era finanțialmente încătușat, contractul sindical prevedea o concesie pe 60 ani în astă formă că orașul dacă ar voi să rescumpere, în al 50-lea an trebuie să plătească prejul întreg de evaluare plus 10% din acesta. Orașul nu are drept în cei 60 ani să concesioneze nici un fel de cărăusie publică, decât societatea duii Sauerpreis și multe altele.

Comisia care a desfășurat aceasta chestiune, a respins cu indignare oferă aceasta oneroasă și a permis unică soluție ca bună, de a construi și exploata tramvaiul electric în regie proprie, prin un împrumut cînstit și favorabil, făcând astfel din instituția tramvaiului electric un bun public și izvor de venit orașului. Nu este nici o nevoie ca d. primar cu d. Kaufmann să meargă la Cluj, pentru studierea autobuzelor și nici de prezența duii Sauerpreis în orașul nostru. Ne place să credem, că nici consiliul comunali actuali nu se vor lăsa duși în eroare de către d. Sauerpreis și compliciti lui ci vor lucra numai și numai în interesul obștești, făcând tramvaiul electric în regie proprie, cu atât mai mult că după informațiile ce le avem, ar avea și posibilitatea să înzestreze, în timpul cel mai scurt, orașul cu tramvai electric, excludând orice societate particulară.

La muncă deci onorat consiliul Observator.

Către cititor

Numeoasele scrisorile de încurajare pe care le primim atât din județul nostru cât și din toate colțurile județelor Timiș-Torontal și Bihor precum și din întreg Ardealul ne dau curajul să mărturism găndul cu care am pornit la aparițunea ziarului „Cuvântul Ardealului”. Înțenția noastră era, dela început, că dacă vom primi aprobarea publicului cititor, să transformăm această publicație bi-săptămânală, într-o foaică românească zilnică, în care să găsească adaptări și sprinț toate cerințele și toate interesele naționale românești.

Încercarea la care ne-am botorit să ne supunem a luat sfârșit prin exprimarea simpatiilor obștești pentru ziarul nostru și în același timp a prins ființă și înțenția noastră: „Cuvântul Ardealului” va începe să apară zilnic încurind.

Interesele regiunii noastre, atât de bogată sufletește și economicște, hărăzită de Dumnezeu cu toate darurile pamântului, vor găsi, în coloanele acestui ziar, sprinț stă-

ruitor și un îndreptar sufletesc și gospodăresc înzind către bunăstarea generală: aceasta va fi preocuparea de căpetenie a „Cuvântului Ardealului” care va apărea zilnic.

Ne vom spune în chip cînstit și fără ocoluri cuvantul în toate chestiunile cari privește pe cititorii noștri, iar necinste și nedreptatea nu va găsi un dușman mal neîndupărat decât cuvantul nostru. În aceeași măsură în care vom încuraja pe oamenii de bine și acțiunile însăspurătute spre folosul general, vom însemna cu fierul roșu orice necinste și orice tendință dușmanoasă românișmului și binelui obștește.

Inzestrat cu un aparat care să cuprindă toate posibilitățile de ordin tehnic, redațional și administrativ, „Cuvântul Ardealului” zilnic își propune să corespundă aşteptărilor românești și simpatiilor cu cari a fost primită încă dela început apărării ziarului nostru.

Inzestrat cu un aparat care să cuprindă toate posibilitățile de ordin tehnic, redațional și administrativ, „Cuvântul Ardealului” zilnic își propune să corespundă aşteptărilor românești și simpatiilor cu cari a fost primită încă dela început apărării ziarului nostru.

SCRISORI DIN SIBIU

Artistice: Turneul Teatrului Național din Cluj

Zilele de 21 și 22 Iunie au fost adevărate zile de sărbătoare pentru publicul Sibian — care a participat la frumoasele reprezentări ale Teatrului Național din Cluj, cu ocazia reprezentării celor două comedii: „Frumoasa Aventură” și „Finul Conitei.”

Mai ales în „Finul Conitei” artiștii au depus atât suflet în interpretarea rolurilor, încât mulțimea pe deplin satisfăcută, i-a ovatonaționat cu entuziasm, răspândindu-i așa cum merită spomenul frumoasele și apreciatele lor creaționi.

In entre acte dna Stanca Alexandrescu a primit numeroase buchete și jerbe de flori.

Punerea în scenă a fost făcută cu foarte mult gust de d. Sică Alexandrescu.

Cu un cuvânt, publicul românesc de aci, a sorbit cu plăcereclipe de adevărată artă și de înaltă susținătură.

Incheerea anului școlar

Cu ocazia încheierii anului școlar s-au organizat o serie de expoziții euprînzând totul de obiecte, produse ale elevilor din județul Sibiu.

Expozițiile s-au organizat pe secțiuni (sub revizorate) cu cîteva săli ale școalei primare din localitate, și acestea s'a putut vedea în cadrul lor este o dovadă că în acest domeniu se depune o muncă încordată de către corpul didactic (invățătorii) cu pregătirea tineretului școlar primar și că aceasta este încununată de succesul dorit de toată lumea.

In cele patru secțiuni ale expoziției, aflate sub conducere și supravegherea subrevizorilor școlari: Candid Popa, Stoica, Niculae Bembe și Pop, vizitatorul a putut admira, tot felul de obiecte, artistic lucrate, în care se oglindesc munele rodnică din cursul anului școlar, a elevilor din școlile primare — puse sub controlul acestor neobosiți apostoli.

Fiecare școală din circumscriptie își avea expuse obiectele sale, cu inscripția elevului care le-a confectionat, și aceasta a fost un prilej, atât pentru conducători cât și pentru publicul vizitator de a aprecia la justă valoare, activitatea și capacitatea fiecărui dintre membrii corpului didactic.

Printre mulțimea obiectelor expuse remarcăm: *măsuțe, seaune, scăunașe, cuvere, cosuri, coșulețe, diferite obiecte de menaj și obiecte necesare tăraniului pentru plugări — și printre toate se remarcă îndeosebi frumoasele cusături și broderii naționale, întrecute ca maestrie și finăță.

Societatea Seliște în special, se distinge prin execuția obiectelor și broderiilor, ceeace denotă că aci simțul elevilor pentru artă este mai dezvoltat.

Interesant e și faptul că studind fiecare obiect în parte se constată o mare deosebire între ele, fiecare școală având particularitatele sale.

Expoziția școalei superioare de comerț

Trecând la școala superioară de comerț, aci vedem o frumoasă și foarte interesantă expoziție, care cuprinde o mulțime de obiecte de toată frumusețea.

Aci nu mai e vorba de o expoziție în stilul celor despre care am vorbit mai sus, ci de o importanță colectivă de desemn cu motive românești aplicate în aquarela, picturi pe pânză și pe lemn, pirogravuri, tablouri luerate în penită etc.

Ne oprim asupra unora din aceste obiecte care merită totă atenția prin felul executiunii, gust și estetică.

O tavă de o frumusete rară lucrată în penită de eleva Coltan Elena din cl. I.

O admirabilă cutie lucrată în stil bizantin de către eleva Banciu care este o adevărată operă de artă.

Două picturi pe pânză, foarte bine reușite — ale elevelor Rozoreca și Golea.

O cutie de lemn cu frumoase și toarte bine reușite picturi, făcută de eleva Ghigoi Ana căreia îl lipsește o mâna.

O admirabilă lucrare în penită, reprezentând Catedrala din München, executată de elevul Abraam Iosif.

Făcând o comparație între expozițiile din anii precedenți — cu satisfacție constatăm un progres destul de vădit — și aceasta se datorează drei Maria Stănescu absolventă a Scoalei de Bele Arte din țară și strainătate care deși numita ea profesoră numai de un an la această școală, a reușit să obțină rezultate atât de strălucite, desvoltând simțul artistic al tinerelor văstăre, care vor contribui de acum înainte la mândria noastră națională.

Condamnarea unui sublocotenent

Consiliul de Răsboi al C. J. A. a judecat în zilele trecute procesul Sublocotenentului de administrație Onițiu Traian acuzat pentru delapidare de bani publici.

Numitul tusește cassier la Regimentul 35 Artillerie de unde a sustras în mod sistematic sumă de lei 540 mii pe care i-a cheltuit în chefuri în tovarășia indivizilor Wagner Gustav, Boch Edmond și Spengler Carol toti, arestați, pentru numeroase exagerări săvârșite în țară și strainătate.

După o desbatere de o zi întreagă, la orele 11 seara, Consiliul întrând în deliberare, a adus un verdict prin care sublt. Onițiu Traian este condamnat la opt luni închisoare și destituire.

N. Pojani.

Un nou talent în pictura noastră

Este un elev al liceului „Moise Nicăoră” și numai acel care a realizat expoziția de desen din acest an — al acestui liceu, și-a putut de seama că lucrările expuse de elevul Chiriacescu Bârlad, din clasa VII Modernă, ne îndreptătesc pe deplin, să spunem că, este un nou talent, în pictura noastră.

Inzestrat cu o putere de desen din cele mai perfecte, elevul Chiriacescu știe, de pe acum, să dea planurile unui peisaj adevărat colorit și în lucrările expuse de seama că aci simțul elevilor pentru artă este mai dezvoltat.

Interesant e și faptul că studind fiecare obiect în parte se constată o mare deosebire între ele, fiecare școală având particularitatele sale.

Trecând la școala superioară de comerț, aci vedem o frumoasă și foarte interesantă expoziție, care cuprinde o mulțime de obiecte de toată frumusețea.

O hotărîre a guvernului în chestia emigranților basarabeni

liste de toți acești țărani basarabeni, rămași fără bani și ocupătă.

Situația lor tragică a fost pusă și într-o sedință a consiliului de ministri, de către d. Trancu-Jăsi, și guvernul în acord cu concluziunile ministrului muncii, a dispus ca țărani basarabeni să fie plasați la înălțări.

Aici, din motive pe care nu le cunoaștem, țărani basarabeni întâmpină mari dificultăți și cei mai mulți nu pot să mai plece, în tara în care au fost asigurați că vor cîștiga bine și vor face avere.

Față de această stare de lucruri, guvernul a hotărît să ia măsuri în sensul ca basarabeni să fie întrebuiți în țară, la ocazia unor pe care le cunosc.

La serviciul migraționilor, din ministerul muncii, s-au întocmit

Stiri și fapte

Modificări în tarifa telegrafică externă

Tariful telegrafic pentru tarile din America a fost majorat cu 3 centime aur. Telegrama prezentată la taxare vor fi menținătă calea de urmat.

Taxa pe cuvânt a unei telegramme parțiale urgente, destinate New York City, e de 2 fr. 96 c pentru San Francisco, din California, 3 fr. 66 cts.; Cap Breton (Canada), 3 frs. 2 cts.; Labrador 3 frs. 43 cts.; Alasca 5 fr. 92 cts.; Ohio 3 frs. 83 c; Texas 4 frs. 14 cts.; Washington 4 frs. 45 cts.; pentru a biourile din Mexic 5 fr. 62 c; Honduras 8 frs. 21 cts.; Salvador 8 frs. 21 cts.; Panama 19 cts.; Guadelupa 11 47 cts.; Jamaica 7 frs. 40 c; Martinica 21 frs. 47 cts.; Puerto Rico 7 frs. 19 cts.

Ultima ora

Serviciul nostru telegrafic și telefonic

Alegerea președintelui Camerei deputaților.

Noul guvern francez a făcut parlamentul Paris. — Briand a sări prezentarea obișnuită parlament și a citit programul guvernului, în care facut un călduros apel partide, spre a evita discuții și să sprinje guvernul în marea operație a solidarării. Camera a hotărât după lungi discuții, că în amâna interperioare în cheunea situației financiare să la expunerea programului Caillaux, ministrul finanțelor.

Arestarea unor generali spanioli complotoși Paris. Conform informației ziarului New-York Herald, au fost arestați generalii Weiler și Aqila, și au vrut să răstoaneze acționatul rectorat spaniol. Împreună cu acesti generali au fost detinuți mai mulți ofițeri superiori pentru complicitate.

Dela Camera de Comerț italo-română

Gămera de Comerț italo-română din Milano dorind înființarea unei Camere de Comerț române în acel oraș, a lăsat un apel către toate întreprinderile comerciale, industriale și financ